

ZAVOD SV. STANISLAVA, Šentvid, 2. 9. 2019
Začetek novega šolskega leta 2019/2020

Berilo: Gal 5,16–25

Evangelij: Lk 4,16–30

Spoštovani gospod župnik Ivan Jagodic, gospod direktor Zavoda sv. Stanislava Tone Česen, dragi bratje duhovniki, dragi učitelji in sodelavci v zavodu, dragi učenci, dijaki in študentje, dragi bratje in sestre!

Gospod nam ponovno naklanja novo šolsko leto in številne nove priložnosti, da nas spremlja, poučuje in priteguje k sebi z različnimi vrvicami ljubezni. Prav je, da smo v prvi vrsti hvaležni za novo šolsko leto, ki je pred nami, da nas je zbral v tem okviru, v tej skupni hiši, ki želi slaviti Kristusa Zveličarja sveta. Vsak posebej od nas je poklican. Zato je prav, da se tega klica zavedamo, da smo zanj hvaležni in da odgovorimo Gospodu z vsemi svojimi močmi in talenti: vsak na svoj način – otroci in učenci, dijaki in študentje, učitelji in vzgojitelji, drugi zaposleni v zavodu in vsi prijatelji zavoda. Kaj vse nam Gospod v tem letu pripravlja, je še njegova skrivnost, mi vsi pa z odprtimi srci in glavami prosimo, da bi mogli to sprejeti in z Gospodom sodelovati. Seveda verjamem, da ste učitelji in profesorji skrbno pripravili vse programe za to leto, vendar se zavedamo, da potrebujemo Božjega Duha in njegovo moč, da bi mogli prav izpeljati vse te načrte. Saj vemo, kaj pravi psalm: »Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo njeni zidarji, če Gospod ne varuje mesta, zaman čuje stražnik!«

Evangelij današnjega dneva nam govori o Jezusu, ki je prišel v domačo shodnico v Nazaretu. Zelo pomenljivo je zapisano: »Tisti čas je Jezus prišel v Nazaret, kjer je bil vzrejen; po svoji navadi je šel sobotni dan v shodnico in je vstal, da bi bral. (in potem še) Vseh oči v shodnici so bile vanj uprte. Začel jim je govoriti (...). Vsi so mu pritrjevali in so se čudili besedam milosti.« Veliko stvari nam te besede povedo:

- Kjer je bil vzrejen: prostor in okolje, kjer je odraščal, se učil, se vzgajal, bil s prijatelji in vrstniki, se učil brati, spoznavati Sveto pismo ...
- Po svoji navadi: torej je bila ustaljena navada, da je vsako soboto, na Gospodov dan, prišel v shodnico k bogoslužju; govori o navadi in redu ...
- Vstal, da bi bral: v svoji mladosti je zelo dobro vstopil v branje in razumevanje Božje besede; ta beseda je človeka dejansko vzgajala na vseh področjih – vsa vzgoja in izobraževanje ...
- oči vseh v shodnici so bile vanj uprte: ljudje so bili pozorni nanj, veliko so od njega pričakovali. Njihov odmev je bilo čudenje in pritrjevanje milosti, ki je prihajala od njega.

Najbrž bi vse te stvari lahko uporabili za današnji dan ob začetku šolskega leta tukaj v Šentvidu.

- Prostor in okolje odraščanja in vzgoje: starši, učitelji, sošolci, prijatelji ...
- Po navadi: vsak dan v šolo, red dela, učnih ur, sodelovanja v šoli, s starši, v domači župniji ... Tudi Jezus je imel svoje navade.
- Vstal je, da bi bral: biti pripravljen za branje in razumevanje zelo različnih danosti in besed, ki razlagajo skrivnosti stvarstva, človekovega duha, duše in telesa, skrivnost človeka, skrivnost skupnosti ljudi in tudi skrivnost Boga.

- Oči vseh so bile vanj uprte: dragi mladi, koliko oči je danes uprtih v vas; morda toliko, da je njihove poglede in pričakovanja kar težko nositi. Kaj vse se pričakuje od vas – najprej vi sami od sebe, potem pa starši, učitelji, Cerkev, družba ... Vsi nekaj pričakujejo – in seveda si vsak želi, da bi bil potrjen in bi se ljudje čudili modrosti in vedenju vsakega od vas ...

Ob vseh teh besedah in tem pričakovanju ljudi do Jezusa je še ena zelo zanimiva beseda. Jezus je citiral preroško besedo, ki je bila zapisana v knjigi preroka Izaija: »Gospodov Duh je nad menoj; zato me je mazilil!« Jezus je Božji Maziljenec – in Gospodov Duh, Sveti Duh, ga je preveval. Dragi bratje in sestre, dragi učenci, dijaki in študentje, ali vam je to kaj poznano: biti maziljen, biti maziljenec, prejeti Svetega Duha, ki človeka preveva ...! Ali se spomnite iz verouka - kaj smo vsi prejeli pri svetem krstu; kaj ste tisti, ki ste že bili pri birmi, prejeli pri tem zakramentu potrditve v veri: bili smo maziljeni; tudi mi smo maziljenci, tudi nad nami in v nas prebiva Sveti Duh, ki nas preveva; nam podarja svoje darove in lahko živimo s sadovi Svetega Duha.

Prosim vas, dragi bratje in sestre, dragi učenci in dijaki, da tega ne bi nikoli pozabili: sprejemati Božje darove, ki so bili že podarjeni, in z njimi sodelovati. Sodelovati s Svetim Duhom; to ni le skrivnost vere, pač pa se pokaže v čisto vsakdanjih rečeh in medsebojnih odnosih. Kajti v življenju gre za velike reči.

V drugem berilu smo namreč poslušali o duhovnem boju med področjem duha in področjem mesa. V vsakem človeku je ta boj; tolikokrat to občutimo, posebej ko vemo, kaj je prav in tega ne naredimo, storimo pa nekaj, kar je napačno, čeprav to vemo. Pavel govori o delih mesa - ta dela, ki ste jih slišali, človeka ponižujejo in mislim, da si jih nihče od nas ne želi. Na drugi strani pa Pavel predstavi sadove duha. Ponovil jih bom, da bi si jih dobro zapomnili, čeprav mislim, da jih znate mnogi na pamet. »Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, zdržnost ali samoobvladovanje.« Kako lepo je že slišati za te sadove duha, kaj šele živeti s temi sadovi.

Dragi bratje in sestre, prav tega vam vsem želim v začetku novega šolskega leta, da bi vas napolnjeval in preveval Sveti Duh; da bi imeli obilno darov in sadov Svetega Duha, tako tukaj v zavodu, kot doma, tako kot v krogu prijateljev, kot v naši družbi in narodu. Želim vam torej ljubezni, veselja in miru; potrpežljivosti, blagosti in dobrotljivosti; ter zvestobe, krotkosti in samoobvladovanja. Amen.